

ἐπικήδειος στὸν αὐοίδιμο Μητροπολίτη Λαγκαδά, Λητῆς καὶ Ρεντίνης

κυρό Ἰωάννη

“Ἀγαλλιᾶσθω ἡ κτίσις καὶ ἀνθεῖτω ὡς κρίνον· ὁ γάρ Χριστός ἐκ τῶν νεκρῶν ἠγέρθη ὡς Θεός...

ποῦ σου ἄδη τό νίκος; καθεῖλέ σε εἰς γῆν, ὑψώσας τό κέρασ ἡμῶν ὡς εὔσπλαγχνος”

(τῆ Κυριακῆ πρωῖ τοῦ πλ. β’ ἡχου,

Σταυροαναστάσιμος Κανῶν, ὠδή θ’).

«Νά χαίρεται ὄλη ἡ δημιουργία καὶ νά ἀνθίζει ὅπως τό κρίνο· γιατί ὁ Χριστός ἀναστήθηκε ἐκ νεκρῶν ὡς

Θεός... ποῦ εἶναι ἄδη τό κέρδος σου; ἐσένα σέ

περιόρισε στή γῆ, καὶ τῆ δική μας παράταξη τήν

ἀνύψωσε (στούς οὐρανοῦς) ἀπό εὔσπλαχνία» (ἐλεύθ.

μτφρ.).

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Σερρών & Νιγρίτης κ. Θεολόγε,

Τοποτηρητά τῆς ἀπορφανισμένης καὶ πενθούσης αὐτῆς Μητροπόλεως,

δι’ εὐχῶν Σας ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ νά διατυπώσω κι ἐγώ μέ πολύ σεβασμό ὡς διάκονος ὑπακοῆς καὶ κομιστής τοῦ κοινουῦ πένθους τά πολλά τῆς βαθειᾶς συγκινήσεως πού θά ἤθελε νά ἐκφράσει γιά τόν ἀποιχόμενο Μητροπολίτη Λαγκαδά, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κυρόν Ἰωάννη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμος (πού τόν χειροτόνησε Ἐπίσκοπο καὶ Μητροπολίτη πρό 10ετίας στό Νάό τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης)· ὅπως

ἐπίσης καί σύσσωμη ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἐκφράζει ἐπί τοῦ προκειμένου ὅλη τήν Σεπτή Ἱεραρχία.

Μετά ἀπό μιά σύντομη δημιουργική ποιμαντορία ἐκλήθη ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ Ἰωάννης στόν ἀπολογισμό τῆς γῆς ἐπί τῆς αἰωνιότητος. Ἦδη πλήρωσε τό ἔσχατο ἀνθρώπινο χρέος τοῦ θανάτου, ξημέρωμα Κυριακῆς, ἡμέρας τοῦ Κυρίου καί ἡμέρας ἀναστάσιμης. Καί περνάει στήν ἀτέλειωτη ὀγδὴ ἡμέρα τῆς ἀναστάσιμης αἰωνιότητος, συνοδευόμενος ἀπό μᾶς, πού ἀριθμοῦμε τίς ἡμέρες τῶν ἐβδομάδων τοῦ παρόντος βίου καί τόν προπέμπουμε σήμερα, μιά πολύ συμβολική ἡμέρα, μνήμη ἐνός Μαθητοῦ, Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ τοῦ Κυρίου, τοῦ ἁγίου Ματθαίου.

Τό προσδοκοῦσαν οἱ Προφῆτες, τό ἔζησαν οἱ Ἀπόστολοι, τό κήρυξαν οἱ διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων Ἱεράρχες καί Πατέρες, τό θεολόγησαν οἱ θεολόγοι καί ὑμνολόγοι τῆς Ὁρθοδοξίας. Καί τό ἀκούσαμε νά μᾶς τό "λέει" ὁ ἅγιος Κοσμᾶς Μαΐουμᾶ, μόλις χθές καί ἀκόμη ἠχεῖ στά αὐτιά μας: «Νά χαίρεται ὅλη ἡ δημιουργία καί νά ἀνθίζει ὅπως τό κρίνο· γιατί ὁ Χριστός ἀναστήθηκε ἐκ νεκρῶν ὡς Θεός... καί τή δική μας παράταξη τήν ἀνύψωσε (στούς οὐρανοῦς) ἀπό εὐσπλαχνία» (βλ. ἄνωτ.).

Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὁ καρπός τῆς σαρκώσεως τοῦ Κυρίου. Ὁ καρπός τῆς ἀναστάσεώς Του.

Μέ τήν πληθωρική του παρουσία καί δυναμικότητα ὁ ἀοίδιμος Μητροπολίτης ἀναρίθμητες φορές κήρυξε καί διακήρυξε μέ λόγια καί ἔργα αὐτό πού διαπερνᾶ ὡς βεβαιότητα καί ἐλπίδα ὅλη τήν Παρακλητική καί ὅλη τήν ὑμνογραφία καί τή θεία λατρεία: τό ἰδιαίτερο μεσσιανικό εὐαγγέλιο τῆς "βασιλείας τοῦ Θεοῦ" ἢ "βασιλείας τῶν οὐρανῶν" ὡς προσδοκία πού πραγματοποιήθηκε καί ὡς μελλοντική προσδοκία πού προσμένουμε καί

ὁμολογοῦμε (βλ. *τίς ἐπίτομες ἐρμηνευτικές τῶν βιβλικῶν Καθηγητῶν καί τή σύντομη εἰσαγωγή γιά "Το κατά Ματθαῖον εὐαγγέλιο", ἐρμηνευτική ἔκδ. Ἁγίας Γραφῆς τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλικῆς Ἑταιρείας 1997¹, σ. 3).*

Αὐτήν "τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ" τήν πόθησε ἀπό παιδός ὁ προκείμενος Ἱεράρχης. Τήν κήρυξε σάν κατηχητής καί ὁμαδάρχης ἀπό νέος στή Γέφυρα, κωμόπολη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γουμενίσσης, στήν ἰδιαίτερη πατρίδα του, μέ πολλούς καλούς καρπούς μέχρι σήμερα. Τήν σπούδασε σάν φοιτητής καί τήν δίδαξε σάν κληρικός στή Θεσσαλονίκη, ἀπό θέσεις ὑψηλῆς εὐθύνης δίπλα στόν μακαριστό Γέροντά του Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κυρό Παντελεήμονα τόν Β'. Καί ἐκλήθη νά τήν ἐξαγγεῖλει καί τήν ἐξήγγειλε ἐδῶ στό Λαγκαδά ὡς Μητροπολίτης ταλαντοῦχος, θαρραλέος καί δραστήριος.

Παρακαλῶ νά μοῦ ἐπιτρέψετε νά θυμίσω τή διαδρομή τοῦ βίου του καί τῆς προσφορᾶς του. Γεννήθηκε καί μεγάλωσε στή Γέφυρα τῆς Θεσσαλονίκης τὸ 1958, τήν ὑπαγόμενη τότε στήν ἐνιαία Μητρόπολη Πολυανῆς & Κιλκισίου καί ἀπό τό 1991 στή Μητρόπολη Γουμενίσσης. Ἄπό μικρός εἶχε φλόγα καί ζῆλο ἀξιοθαύμαστο. Εὐλαβέστατος, φιλομαθέστατος, μέ ἐμφανέστατη τήν καθοδηγητική ὁρμή. Ὁ μακαριστός Κιλκισίου Ἀμβρόσιος ἀπό 15χρονο τόν ὄρισε κατηχητή, περιοδεύοντα κατηχητή στή Μητρόπολη. Στή γενέτειρά του (μαζί μέ τήν ὁμάδα πολλῶν παιδιῶν καί νέων πού τόν ἀκολουθοῦσαν) συνήθιζε νά ὀνοματίζει διάφορα δένδρα στό ὄνομα Ἁγίων καί νά δημιουργεῖ αὐτοσχέδια παρεκκλήσια, μέχρι τοῦ σημείου νά ἀνάβουν περιοδικά καντήλια καί νά προσεύχονται! Ὅλα αὐτά δείχνουν τή βαθιὰ ἔφεση πού εἶχε νά προωθεῖ ἀνθρώπους στήν Ἱερωσύνη, πού πρῶτος αὐτός τήν ἐπιποθοῦσε καί ἐπιχειροῦσε νά μεταδώσει τήν ἱερή της φλόγα καί σέ πολλούς ἄλλους!

Ἀποφοίτησε τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Θεσσαλονίκης τό

1979 καί τοῦ Τμήματος Ποιμαντικῆς καί Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου τό 1982.

Τό ἴδιο ἔτος χειροτονήθηκε Διάκονος ἀπό τό μακαριστό Θεσσαλονίκης Παντελεήμονα τόν Β΄ γιά τήν ἀποστολική Μητρόπολη Θεσσαλονίκης καί ἀνέλαβε τή διεύθυνση τοῦ Γραφείου Νεότητος, μέ συμμετοχές σέ ἀνάλογα Συνέδρια τοπικά ἢ πανελλαδικά. Τό 1983 χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος, χειροθετήθηκε Ἀρχιμανδρίτης καί γιά μιά 11ετία ὑπηρέτησε ὡς Προϊστάμενος στόν Ἱ. Ναό τῶν Ἀγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου. Ἐπί τῶν ἡμερῶν του διοργανώθηκαν καί τελέστηκαν τά ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἀπό πλειάδα Ἀρχιερέων καί (γιά τήν ἰδιαίτερα ἱστορική καί συμβολική σημασία του) ἐπί παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκπροσώπων τῆς Ἀντιπολίτευσης καί πλήθους λαοῦ. Μόλις χειροτονημένος Πρεσβύτερος ἐξυπηρετοῦσε καί ὡς Ἡγουμενοσύμβουλος τήν Ἱερά Μονή Ἀγίας Θεοδώρας καί γιά 16 χρόνια ὡς Ἡγούμενος. Μοναχοί τῆς ἀδελφότητος, ἀλλά καί ἀπό ξένες χώρες κληρικοί γιά τή σπουδή τῆς ἐλληνικῆς καί τίς μεταπτυχιακές τους σπουδές πέρασαν καί φιλοξενήθηκαν στό Μοναστήρι.

Τό 1994 τοποθετήθηκε στόν περίλαμπρο προσκυνηματικό Ναό τοῦ Πολιούχου Ἀγίου Δημητρίου ὡς Προϊστάμενος καί ἐκ παραλλήλου ὡς Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως.

Ὁ μακαριστός Παντελεήμων ὁ Β΄ ἤδη τοῦ εἶχε ἀναθέσει καθήκοντα Προεδρεύοντος εὐαγῶν Ἰδρυμάτων: ἀπό τό 1992 μέχρι τό 2004 στό Παπάφειο Ὁρφανοτροφεῖο καί ἀπό τό 1994 μέχρι τό 2004 στό Χαρίσειο Γηροκομεῖο, στό φιλανθρωπικό Ἰδρυμα "Πάντων τῶν Ἀγίων τῶν ἐν Θεσσαλονίκη", στή Σχολική Ἐφορεία τῆς Ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, στό Δ.Σ. τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καί στό "Κοινωφελές Ἰδρυμα Παπαδημοπούλου".

“Όλα αυτά δείχνουν έναν άεικίνητο άνθρωπο, έναν άνθρωπο πληθωρικό σε δράσεις, ικανό σε διεκπεραιώσεις ύψηλων ευθυνών για πολλά χρόνια. Και εξηγούν τό δημιουργικό τών ύψηλών του προθέσεων.

Βιβλία, άρθρα και μελέτες θεολογικού περιεχομένου, εισηγήσεις στα Θεολογικά Συνέδρια τής Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, διδασκαλίες στα Κατηχητικά Φροντιστήρια, στή Σχολή Μετεκπαιδύσεως Κληρικών Θεσσαλονίκης, ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές έκπομπές για είκοσι χρόνια μέχρι τήν έκλογή του σε Μητροπολίτη, καθηγητική παρουσία στήν Άνωτέρα Έκκλησιαστική Σχολή Θεσσαλονίκης, διαλέξεις σε άλλες Μητροπόλεις, διεύθυνση για μία 18ετία τών “Ακαδημαϊκών Διαλέξεων” τής Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης και του Κέντρου Όρθοδόξου Άγιολογίας... αποδεικνύουν έν τοίς πράγμασι έναν άκάματο έπιτελικό Κληρικό. Άπό κοντά και ή διοργάνωση τής φιλανθρωπίας και συσσιτίου για άστέγους μέ τό σύνθημα «κανείς νηστικός τή νύχτα στήν πόλη τής Θεσσαλονίκης», όπως και ή καθηγητική του έξοδος σε πανεπιστημιακό επίπεδο στή Θεολογική Άκαδημία του Οΰζγκοροντ Ούκρανίας, μέσα από τό πρόγραμμα «Ίάσων», διά τής Φιλοσοφικής Σχολής του Α.Π.Θ.

Στίς 10 Μαΐου του 2010 εξέλεγη από τήν Ίεραρχία τής Έκκλησίας τής Ελλάδος Μητροπολίτης Λαγκαδά και στίς 16 Μαΐου του 2010 χειροτονήθηκε στον Ί. Ναό Άγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης από τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο κ.κ. Ίερόνυμο και πλειάδα Ίεραρχών.

Ή δεκαετής πορεία του στή Μητροπολίτη Λαγκαδά υπήρξε τό ίδιο και άναλογικά περισσότερο πληθωρική, «στήν καρδιά τής Μακεδονίας μας». Δικαίωσε πράγματι τή σοφή προτροπή του Μακαριωτάτου, εκείνης τής χειροτονητήριας ήμέρας και ώρας: «Άπό σήμερα δέν θά όνομάζεσαι στό επίθετο Τασιάς, θά είσαι ό Ίωάννης του Λαγκαδά, ό ποιμενάρχης τής περιοχής και ό

Πατέρας. Ποιμενάρχης καί Πατέρας, σ' αυτό θέλω νά σταθείς καί νά θυμάσαι εκείνο τό διάλογο τοῦ Χριστοῦ μέ τόν Πέτρο».

Καί τό σεβάστηκε καί τό απέδειξε αὐτό μέσα σέ μία μόλις δεκαετία! Ξεκινώντας τήν αεικίνητη φροντίδα γιά τή Μητρόπολή του ἀκόμη κι ἀπό τόν δηλωτικό τίτλο πού ἐκφράζει τήν ἱστορική της διάρκεια, μέσα ἀπό τό διορθωμένο πλέον τίτλο "Μητρόπολις Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης".

Ἐπί τῶν ἡμερῶν του ἀρτιώθηκε ἡ διοικητική ὀργάνωση τῆς Μητροπόλεως μέ ὀκτώ Ἀρχιερατικές Ἐπιτροπεῖες, ἡ μετ' εὐλογίας ἴδρυση ἢ διατήρηση πολλῶν Μονῶν καί Ἑσυχαστηρίων ἀνδρῶν καί γυναικείων, ἡ δημιουργική ἐξέλιξη ἑνός ἐκκλησιαστικοῦ πολιτιστικοῦ θεσμοῦ, τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ "Ὁρθόδοξη Παρουσία", τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, τοῦ Κέντρου Νεότητας "Ἁγία Κυράννα", τοῦ Μουσείου Λειτουργικῆς Παράδοσης καί Πολιτισμοῦ "Φάρος" καί πολλές ἄλλες κατά μέρος ποιμαντορικές δραστηριότητες, ὅπως ἡ ἐνεργός ἐπικοινωνιακή του παρουσία, δείγματα ὅτι δέν ἐπαναπαύοταν στά ἐλάχιστα. Συνεχῶς ἐπεκτεινόταν ποιμαντορικά, κατά κάποιο τρόπο ἀφιερωμένος παιδιόθεν νά δρᾷ καί νά προσφέρει σέ ὑπεύθυνους ἐκκλησιαστικά ρόλους.

Καί ἐλεήθηκε ἀπό Θεοῦ, ὥστε ἐπί τῶν ἡμερῶν του νά ἀνευρεθοῦν τό 2011 τά ἅγια μαρτυρικά λείψανα τῆς Ἁγίας Κυράννας στήν Ὅσσα καί τῆς Ἁγίας Ἀκυλίνας τῆς Ζαγκλιβερινῆς τό 2012. Ὅπως πραγματοποιήθηκε καί ἡ περιφανῆς μετακομιδή τοῦ λειψάνου τῆς Ἁγίας Ἀκυλίνας στή μαρτυρική της ἰδιαίτερη πατρίδα.

Πρός αὐτά θά πρέπει νά προσθέσουμε καί τά θυρανοίξια τοῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου τό 2015 μέ τή λαμπρή ὑποδοχή τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μας κ.κ. Βαρθολομαίου καί τά λαμπρά Ἐγκαίνια τοῦ ἴδιου Ναοῦ τό Μάιο τοῦ 2016 ἀπό

τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπό μας κ.κ. Ἱερόνυμο καί πλειάδα Ἱεραρχῶν.

Ὅλα αὐτά ἀποδεικνύουν τήν εὐλογημένη ὀργανωτικότητα καί πληθωρικότητα τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Ἰωάννου, τό μεγαλεῖο τῶν προγραμματικῶν καί πρακτικῶν ὀραματισμῶν του, τή σχεδιαστική του δημιουργικότητα, τήν ποιμαντορική του προσφορά. Θά ζεῖ στίς καρδιές ὄλων, Κληρικῶν καί λαϊκῶν, τῶν ἐνεργά ἐκκλησιαστικῶν καί τῶν κοσμικῶν ὡς Μητροπολίτης προσφορᾶς καί δράσης.

Ἀπό χθές ἐκπλήρωσε ἄλλο ἓνα χρέος, συγκλονιστικά ἱερό, ἓνα χρέος σιωπηλῆς πλέον κατηχήσεως καί ὑπομνήσεως πρός ὄλους: τό «ἀπόκειται πᾶσιν ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δέ τοῦτο κρίσις».

Τόν προπέμπουμε μέ πόνο καί μέ εὐγνωμοσύνη ψυχῆς γιά ὅλα ὅσα ἐλεήθηκε ἀπό Θεοῦ νά προσφέρει στήν Ἁγία μας Ἐκκλησία.

Τόν συνοδεύουμε μέ τίς λειτουργικές προσευχές, μαζί μέ τόν μακαριστό προκάτοχό του κυρό Σπυρίδωνα, διότι καί οἱ δύο (ἀνάλογα μέ τά τάλαντά του ὁ καθένας καί ἀνάλογα μέ τά ποιμαντορικά πρότυπα τῆς ἐποχῆς τους) προσέφεραν τόν ἑαυτό τους μέ τέλειο ζήλο Θεοῦ καί ἀγάπη πρός τήν Ἐκκλησία.

ἀοίδιμε Μητροπολίτα Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης Ἰωάννη,

εἴη ἡ μνήμη σου ἀγήρω, στήν ἀγέραστη καί ἀφθαρτη αἰωνιότητα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ.

Ὁ λαός σου καί ἡ Ἐκκλησία σου σέ συνοδεύουν ἐκπροσωπούμενοι στή σημερινή ἐξόδιο ἀκολουθία. Ἀλλά δέν θά παύσουν νά σέ συναντοῦν καί νά σέ ἀσπάζονται νοερά μέσα στόν ἅγιο σύνδεσμο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μυστηρίου. Τό παράδειγμα τῆς ἀγάπης καί τῆς φλόγας σου γιά τήν Ἐκκλησία θά στέκεται

σηματοδότης γιά τούς περιλειπομένους.

Ἄφήνεις κληρονομιά στόν κλῆρο καί τό λαό σου τήν ἀκόρεστη ζωτικότητα τῶν κόπων σου τόσων χρόνων.

Σήμερα ὑποκλινόμαστε ἐνώπιον τοῦ Τιμίου Προδρόμου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς καί τῶν Νεομαρτύρων Κυράννης καί Ἄκυλίνης, γιά τό καλό κατευόδιό σου πρὸς τήν ἀληθινή πατρίδα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου (τώρα, στά προεόρτια τῶν Εἰσοδίων) καί πάντων τῶν Ἁγίων, ὁ Ἀρχηγός καί Τελιωτής τῆς πίστεώς μας, ὁ Ἀναστάς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἅς ἐπιδαφιλεύει στήν μακαρία σου ὕπαρξη τήν ἀφέσιμη χάρη καί τό ἔλεός Του, προσμετρώντας τούς θυσιαστικούς κόπους τῆς ὅλης ἐκκλησιαστικῆς καί δὴ τῆς ἐπισκοπικῆς διακονίας σου.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη.

Τήν εὐχή σου νά ἔχουμε.—